

Etapa județeană/sectoarelor municipiului București a olimpiadelor naționale școlare - 2019

**Probă scrisă
ISTORIE
Clasa a X-a**

- **Timpul de lucru este de trei ore.**
- **Ambele subiecte sunt obligatorii.**
- **Se acordă 10 puncte din oficiu, care se adaugă la Subiectul I.**
- **Subiectele se tratează pe foi separate.**

SUBIECTUL I

(40 de puncte)

Citiți, cu atenție, sursele de mai jos:

A. „După 1814, [...] sub aspect teritorial, se încearcă, cel puțin în aparență, restabilirea situației din 1789. De jur împrejurul Franței se constituie state care se încearcă a fi întărite: fostele Țări de Jos austriece și Luxemburgul formează împreună cu fostele Provinciile Unite, regatul Țărilor de Jos. [...] În ceea ce privește Regatul Piemontului și al Sardiniei, el capătă Republica Genovei. În Europa Centrală, Prusia păstrează Posnania și se instalează în Saxonia de Nord. Imperiul Rus se extinde. Finlanda și Basarabia sunt recunoscute ca aparținându-i și i se acordă țarului posesiune asupra regatului Poloniei. În acest fel, Imperiul Rus pătrunde mult mai adânc în Europa Occidentală. În restul Europei Centrale, Austria își adjucează partea leului. [...] Fiecare dintre statele germane redevine cvasiindependent, deși în locul Sfântului Imperiu a fost constituită o <Confederație Germană>, a cărei Dietă își are sediul la Frankfurt și în care, în mod teoretic, Austria joacă rolul de *primus inter pares*, deoarece președintele acesteia este împăratul austriac. În ceea ce privește Marea Britanie, aceasta se ferește să anexeze vreun teritoriu european, cu excepția punctelor strategice precum Malta, Hellgoland și insulele Ionice. În schimb, dincolo de mări ea își completează în mare măsură imperiul, în detrimentul Franței și al Țărilor de Jos.”

(Larousse, *Istoria universală*, vol. III)

B. „Relațiile internaționale rămăseseră remarcabil de stabile în secolul al XIX-lea. Europa a continuat să fie dominată de cele cinci mari puteri care organizaseră Congresul de la Viena; și niciun conflict general nu se declanșase între ele după 1815. Învingătorii doreau un sistem al păcii. Asta a dus la organizarea unui ciclu de conferințe periodice în statele europene. Astfel, în 1818 a avut loc prima întrunire a sistemului congresional la Aix-la-Chapelle, iar la 1822 Metternich a chemat puterile la un nou Congres organizat la Verona.

Războaiele care au avut loc au fost limitate ca timp și spațiu. Au existat acțiuni de poliție internațională, în care una dintre puteri putea interveni pentru a suprima izbucnirile revoluționare care nu puteau fi controlate la nivel local. Așa au fost intervențiile repetate ale francezilor în Spania și Italia sau intervențiile rusești în Polonia și Ungaria. Au existat conflicte regionale, mai ales în Italia, Germania și în Balcani. [...] Doar două probleme dificile au avut capacitatea să tulbure ordinea internațională. Una dintre acestea a fost rivalitatea accelerată dintre Franța și Germania. Cealaltă a fost așa-zisa <Problemă Orientală>.”

(N. Davies, *O istorie a Europei*)

C. „La sfârșitul secolului al XIX-lea, marile puteri au fost preocupate cu reorganizarea și expansiunea imperială, pentru a obține efective, resurse economice, teritorii și prestigiu pe care le puteau folosi împotriva rivalilor europeni. În Franța, imperialismul era considerat necesar pentru a i se oferi Germaniei teritorii în schimbul Alsaciei și Lorenei. [...] În același timp, sprijinul pentru <Federația Imperială> a crescut în Imperiul Britanic. Într-o prelegere celebră susținută la Melbourne la sfârșitul lunii august 1885, scriitorul australian Edward Morris afirma că <viitorul aparține statelor mari. [...] > Morris preconiza <trei mari imperii, Statele Unite și Rusia, Germania nefiind cu mult în urma lor.> Dacă Marea Britanie nu voia să riște să <fie complet eclipsată>, trebuia să-și implice mai eficient imperiul în apărarea imperială. [...]

Marilor puteri li s-a amintit brusc de supremația Europei în septembrie 1885, când naționaliștii bulgari - care acționau independent de Rusia - au anunțat pe neașteptate reunificarea Rumeliei Orientale cu Bulgaria propriu-zisă. Rusia era profund tulburată de evenimente, deoarece mișcarea națională bulgară scăpase în mare parte de sub controlul său. Așadar, în toamna anului 1886, țarul Alexandru al III-lea a încercat să constrângă Sofia să accepte un moștenitor la tron. [...] La sfârșitul anului 1886 și la începutul anului 1887, Viena și Sankt-Petersburgul se aflau în pragul unui război de proporții. O conflagrație majoră a fost evitată doar datorită medierii lui Bismarck.”

(B. Simms, *Europa. Lupta pentru supremație, de la 1453 până în prezent*)

Pornind de la aceste surse istorice, răspundeți următoarelor cerințe:

1. Precizați, pe baza sursei **C**, două informații referitoare la Rusia. **4 puncte**
2. Menționați, pe baza sursei **A**, două caracteristici ale statelor germane. **4 puncte**
3. Menționați, pe baza sursei **B**, două asemănări între acțiunile desfășurate de marile puteri. **4 puncte**
4. Formulați o opinie referitoare la politica Marii Britanii, susținând-o cu câte o informație selectată din sursele **A** și **C**. **8 puncte**
5. Prezentați două consecințe directe ale războaielor din cadrul „Problemei Orientale” pentru Țările Române, în secolul al XVIII-lea. **10 puncte**
6. Argumentați, prin două fapte istorice relevante, afirmația conform căreia evoluția politică a spațiului românesc în primele patru decenii ale secolului al XIX-lea a fost influențată de relațiile internaționale. **10 puncte**

SUBIECTUL al II-lea

(50 de puncte)

Analizați comparativ, în aproximativ trei-patru pagini, **revoluțiile moderne și consecințele acestora, în secolele al XVII-lea - al XIX-lea**, având în vedere:

- menționarea a două asemănări și a două deosebiri dintre evenimentele revoluționare din spațiul englez, respectiv francez, din secolele al XVII-lea – al XVIII-lea;
- menționarea a două fapte istorice desfășurate în Franța napoleoniană, la începutul secolului al XIX-lea;
- prezentarea a două fapte istorice referitoare la constituirea SUA;
- prezentarea unei asemănări între aspirațiile exprimate în anul 1848 în spațiul Europei Occidentale;
- formularea unei opinii referitoare la existența continuității în acțiunile politice desfășurate de români în a doua jumătate a secolului al XIX-lea și susținerea acesteia cu două argumente istorice.

Notă !

Se punctează și utilizarea **limbajului istoric adecvat**, **structurarea sintezei**, evidențierea **relației cauză-efect**, susținerea opiniei cu **argumente istorice** (prezentarea unui fapt istoric relevant și utilizarea conectorilor care exprimă cauzalitatea și concluzia), respectarea **succesiunii cronologice/ logice** a faptelor istorice și **încadrarea sintezei** în limita de spațiu precizată.